

[Thomas Larsen.]

mellem Statsbanerne og det paagældende Amt. Dernæst har det tillige faaet en betydelig Autoritet gennem den store Tilslutning, der er givet det i det andet høje Ting, hvor det er vedtaget med 97 Stemmer mod 17.

Planen om Statsbanernes Overtagelse af de Automobilruter, som findes paa de to Strækninger, hvor Banerne nu skal nedlægges, Tørsbøl—Padborg og Vester-Sottrup—Skelde, er der vist heller ikke meget at sige til. Jeg anser dette for at være ganske fornøftigt og kan gerne være med til dets Gennemførelse. Men jeg vil dog gerne hertil føje, at deri ligger ikke for mit Partis Vedkommende nogen principiel Tilslutning til Statsbanernes Erhvervelse af private Foretagender. At det i enkelte Tilfælde kan være fornøftigt, skal ikke benægtes, men en almindelig, principiel Tilslutning dertil tør jeg ikke tilsige den højtærede Minister paa mit Partis Vegne.

Men altsaa, jeg anser Lovforslaget for at være godt gennemarbejdet og tror, det vil medføre en meget bedre Trafikordning for de nævnte Egne, end der findes i Øjeblikket. Hertil kommer, at Planen kan gennemføres uden særlig Bevilling, hvad man maa lægge megen Vægt paa i disse knappe Tider, og jeg kan da paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtigt Gennemførelse.

Ch. Petersen: Det er ikke med nogen stor Glæde, jeg ser Forslag fremsat i Rigsdagen om Nedlæggelse af Baner, det være sig Statsbaner eller Privatbaner, og det Forslag, vi her behandler, gaar jo ud paa at nedlægge to Statsbanestrækninger og en Privatbanestrækning. Desværre er Forholdene saadanne paa de Banestrækninger, hvorom der her er Tale, at jeg er ganske klar over, at der ikke er andet at gøre. Jeg maa indrømme, at det betydelige Driftsunderskud, de to Statsbanestrækninger Vester-Sottrup—Skelde og Tørsbøl—Padborg kører med, er saa betydeligt — mere end $\frac{1}{4}$ Million bortset fra Forrentning og Afskrivning —, at de maa opgives som Baner, altsaa nedlægges, navnlig ogsaa fordi det sikkert er rigtigt, som fremhævet i Bemærkninger til Lovforslaget, at de to Baner paa Grund af et stærkt begrænset Opland og deres Linieføring ikke har nogen som helst Udsigt til nogen Stigning i Trafikken. Man maa formode, at Bilerne kan klare hele Trafikken i de paagældende Egne af Landet.

Med Hensyn til Amtsbanen fra Søn-

derborg til Mommark er det oplyst i Bemærkningerne til Lovforslaget, at ogsaa den giver et betydeligt Underskud, og at Amtet af den Grund har ført Forhandlinger om at nedlægge denne Strækning og overlade Trafikken til Rutebiler. Det er desværre ikke i alle Egne af Landet, der er tilstrækkelig Trafik til baade Baner og Rutebiler, hvilket jeg tror netop gælder de Landsdele, som Forslaget her omhandler, og naar det er Tilfældet, maa man jo indrette sig paa at nøjes med det ene af disse Befordringsmidler.

Naar det nu er uundgaaeligt at nedlægge disse Banestrækninger, finder jeg det særdeles heldigt, at der er opnaaet Overenskomst om, at Statsbanerne faar Eneret paa Rutebilkørsel i Sønderborg Amt. Jeg tror nemlig, det er en stor Fejl, at Banerne ikke for længe siden har søgt at faa Haand i Hanke med denne Trafik. Meget taler for, at saavel Banerne som Rutebilerne og tillige Befolkningen vil være meget bedre tjent med, at begge disse Befordringsmidler efterhaanden kommer ind under samme Ledelse, hvorved Trafikforholdene kan ordnes paa bedst mulig Maade og den for baade Staten, Amterne og Kommunerne uheldige Konkurrence, som paaføres Banerne af Rutebilerne, blive begrænset og reguleret ganske anderledes, end Tilfældet nu er. Ved den Ordning, der her foreslaas, skabes der Betingelser for, at Statsbanerne kan høste Erfaringer med Hensyn til samlet Drift af Baner og Automobilruter, og det er ikke det mindst vigtige ved Forslaget.

I øvrigt tror jeg, at saavel Befolkningen i den paagældende Landsdel som Staten og Sønderborg Amt kan være vel tjent med den foreslaede Ordning, og jeg lægger megen Vægt paa det, der trafikmæssigt opnaas ved, at vi faar direkte Befordring fra Tønder over Mommark til Fyn med gennemgaaende Vogne til Nyborg.

Jeg kan altsaa i det store og hele anbefale Lovforslaget til uforandret Vedtagelse her i Tinget.

Nedlæggelsen af de nævnte Baner vil jo medføre, at en Del Tjenestemænd, der hidtil har haft deres Tjenestegerning ved disse Baner, maa omstationeres, og jeg vil gerne her udtale Haabet og Ønsket om, at den højtærede Trafikminister, naar disse Omstationeringer skal finde Sted, tager størst muligt Hensyn til vedkommende Tjenestemænd. Nogle af dem har Ejendomme dernede, og det er muligt, at der kan blive Vanskeligheder for dem, naar de nu skal fraflytte Egnen. Men det er mit Haab, at